

Οι Σποριάδες

/ [Γνώμες](#)

Ο Θεός σπέρνει τον καλό σπόρο του, τον θείο λόγο του, στις ψυχές των ανθρώπων. Οι άνθρωποι όμως δεχόμαστε με τον δικό μας τρόπο τον σπόρο του Θεού και καρποφορούμε διαφορετικά ο καθένας (Κυριακή Δ΄ Λουκά).

• του π. Δημητρίου Μπόκου

Αλλά δεν διαφέρουμε μόνο στον τρόπο της καρποφορίας. Δεν είμαστε μόνο γη που δέχεται τον σπόρο, αγρός που καλλιεργείται και φυτεύεται. Οι άνθρωποι είμαστε ταυτόχρονα και σποριάδες.

Από τη θέση γονέων, δασκάλων, ιερέων, αλλά και ποικίλων άλλων πόστων εντός της κοινωνίας, γινόμαστε αυτομάτως σποριάδες στον πνευματικό αγρό των ψυχών πολλών συνανθρώπων μας και πρωτίστως των παιδιών μας. Ειδικά οι ψυχές των παιδιών είναι ένας χώρος απροστάτευτος. Τί σπέρνουμε στην ευαίσθητη αυτή παρθενική γη που μας παραδίδεται με απόλυτη εμπιστοσύνη; Το καλό ή το κακό;

Λέει μια ιστορία από το Γεροντικό, ότι στο λιμάνι μιας πόλης έφτασε κάποτε ένα πλοίο με αιχμαλώτους. Ανάμεσά τους και δυο μικρά κοριτσάκια. Έρχεται μια ευλαβής Χριστιανή και αγοράζει το ένα. Το μεγαλώνει σύμφωνα με την πίστη της, το βαπτίζει, το μαθαίνει τη ζωή της ευσέβειας, να πηγαίνει στην Εκκλησία, να

ακούει τον λόγο του Θεού, το κάνει μια πιστή συνειδητή Χριστιανή. Το άλλο κοριτσάκι αγοράστηκε από μια γυναίκα που διατηρούσε οίκο ανοχής. Μεγάλωσε λοιπόν μέσα στον οίκο ανοχής, διδάχτηκε όλα τα μαθήματα για να γίνει και αυτό μια γυναίκα κατάλληλη για τη δουλειά του οίκου ανοχής. Μια επιτήδεια πόρνη.

Τα δυο κοριτσάκια βρέθηκαν σε δυο κόσμους διαμετρικά αντίθετους. Στις ψυχές τους έσπειραν σποριάδες διαφορετικοί. Η πορεία τους προσδιορίστηκε από τους διαφορετικούς σπόρους που έπεσαν στην αγνή ανέγγιχτη ψυχή τους. Το αποτέλεσμα της σποράς αποτελεί την τεράστια ευθύνη των σποριάδων. Την ευθύνη που έχουν σήμερα οι γονείς και οι δάσκαλοι. Η οικογένεια και το σχολείο.

Λέει ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός: Από το σχολείο μαθαίνουμε τί είναι Θεός, τί είναι Αγία Τριάς, τί είναι άγγελοι, δαίμονες, παράδεισος, κόλαση, αρετή, κακία. Τί είναι ψυχή, σώμα κ. λ. π. Γιατί χωρίς το σχολείο περπατούμε στο σκότος. Να σπουδάσετε και σεις, αδελφοί μου, να μαθαίνετε γράμματα όσοι μπορείτε. Κι αν δεν μάθατε οι πατέρες, να σπουδάσετε τα παιδιά σας, να μαθαίνουν τα ελληνικά, γιατί και η Εκκλησία μας είναι στην ελληνική. Καλύτερα, αδελφέ μου, να έχετε ελληνικό σχολείο στη χώρα σου, παρά να έχετε βρύσες και ποτάμια. Και σαν μάθεις το παιδί σου γράμματα, τότε λέγεται άνθρωπος. Το σχολείο ανοίγει τις εκκλησίες. Το σχολείο ανοίγει τα μοναστήρια.

Δυστυχώς σήμερα πολλοί επιδιώκουν να διδάσκονται άλλα γράμματα στα σχολεία. Όχι αυτά που οραματιζόταν ο άγιος Κοσμάς. Από το νηπιαγωγείο και από την τρυφερή ακόμα ηλικία των τεσσάρων ετών, οι αγγελικές ψυχές των νηπίων πρέπει να δέχονται μαθήματα σεξουαλικής αγωγής. Να μάθουν να χρησιμοποιούν το σώμα τους για να ανακαλύπτουν την ηδονή. Αυτό απασχολεί, βλέπετε, τα τετράχρονα! Το σχολείο εκπίπτει σιγά-σιγά της αποστολής του. Τώρα είναι η ώρα της οικογένειας.

Αγρυπνείτε, γονείς!

Φρουρείστε προσεκτικά τις ψυχές των παιδιών! Σπέρνετε μέσα τους το «καλόν σπέρμα» του Θεού. Μην αφήνετε σε άλλους το υπεύθυνο, κρίσιμο έργο της σποράς.